

Zsámboki Árpád

Szále László: Iskola a láthatáron

(a Szombathelyi Felsőfokú Tanítóképzőtől
a Berzsényi Dániel Tanárképző Főiskoláig
– első negyedszázad)

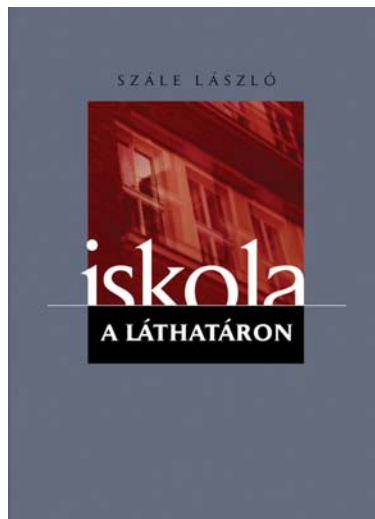
ISBN: 978-963-06-5825-6

Kiadó: Dr. Kiss Gyula Kulturális

Egyesület

Terjedelem: 256 oldal

Ára: 2000 Ft

A könyv a Szombathelyen elsőként megszervezett közművelődési szakember-képzés első negyedszázadának történetét tárja fel, személyes visszaemlékezések révén.

Nem klasszikus szerkesztésű, tudományos igényű intézménytörténet, az újságíró-szerző „interjú-beszélgető” formában és stílusában jól érzékelteti a 70-es 80-as évek oktatáspolitikai törekvéseit, a megújított oktatási szellemi kezdeményezéseket, azok eredményeit és a közös összefogást szolgáló vezetői progressziókat.

Emberközeli kortörténet inkább, szeretetteljes ironiával és önironiával egy új szakma születéséről, társadalmi megítéléséről, rövidre szabott küldetéséről, szellemi eredményeiről.

A kiadó – a legendás híru intézeti tanár nevét viselő Dr. Kiss Gyula Kulturális Egyesület – annak a feladatnak a megőrkítését vállalta, hogy miként került „láthatárról” valóságos látó-, és életterünkbe a szombathelyi intézet, miként válhatott a ma már egyetemi rangú intézmény szellemi megalapozójává a benne végzett korábbi munka.

A szerző személyes emlékezésre kérte és készítette beszélgetőtársait, így alakult ki a könyv két, viszonylag azonos terjedelmű része, amelyet az emlékezés tölt ki: az iskolateremtő-fejlesztő főigazgató Szalay Lászlóé és a 18 volt hallgatóé.

Történelem? Nem. Életek, életünk a történelemben. Meghatározó kezdetek igazolható élet-tényekkel, próbákkal, kitérőkkel.

Túlteng a szubjektivitás? – tehetjük fel a kérdést a könyv olvasása közben. Lehet. Dehát az emberek beszélnek önmagukról, életük alakulá-

sáról, melyet kitörölhetetlen hatással formált az iskola, pályájukról, amely itt indult.

Esetleges a megkérdezettek kiválasztása? Lehet. De a szerző vállalta a merítés szabadságát, a korlátokat meg a terjedelem kötelező fegyelme szabta. Feltételezhetjük, hogy az összhatás azt sugallja, amit a nyilatkozók számának sokszorosa is sugallt volna.

Életünk a történelemben más vetületben is kicsapódik: meghökkentő dokumentumokat tár a szerző elénk az államhatalom ellenőrző szerepéről, a belső ügynökökről. A könyv gazdag névtárat és bibliográfiát is tartalmaz.

A mű tisztelgés az elődök munkája előtt, akik a „szombathelyi modellt” megálmodták és megteremtették.

A könyvet elsősorban az intézmény volt hallgatóinak, a kulturális élet különböző területein munkálkodóknak és a kultúra pártolóinak ajánljuk.

Megrendelhető az alábbi címen és módon:

Levélben: Dr. Kiss Gyula Kulturális Egyesület

9700 Szombathely, Ady tér 5.

E-mailben: nydregio@mmikl.hu

Megvásárolható: MMIKL könyvtárában.

Kraiciné Szokoly Mária

Ismertető az „Elbeszélések a magyar felnőttoktatás fél évszázadáról c. kötetről

Szerkesztő: Magyar Edit és Maróti Andor Lektor: Kraiciné Szokoly Mária és Trencsényi László. ELTE Eötvös Kiadó. Budapest 2008.

A rendszerváltás követő tizenkilencedik év tájékán számos tudományág művelői körében felmerülni látszik az igény, hogy tekintsünk vissza a rendszerváltás megelőző ellentmondásos időszakra, vegyük számba azokat a trendeket, tudományos eredményeket, politikai döntéseket követő kisebb és nagyobb jelentőségű változásokat, amelyek megelőzték, megalapozták a rendszerváltást követő megújulást az adott területen. Különösen fontos a visszatekintés a felnőttképzés területén, hiszen az új évezred Európája a tudásalapú társadalom jegyében definiálja önmagát,

sáról, melyet kitörölhetetlen hatással formált az iskola, pályájukról, amely itt indult.

Esetleges a megkérdezettek kiválasztása? Lehet. De a szerző vállalta a merítés szabadságát, a korlátokat meg a terjedelem kötelező fegyelme szabta. Feltételezhetjük, hogy az összhatás azt sugallja, amit a nyilatkozók számának sokszorosa is sugallt volna.

Életünk a történelemben más vetületben is kicsapódik: meghökkentő dokumentumokat tár a szerző elénk az államhatalom ellenőrző szerepéről, a belső ügynökökről. A könyv gazdag névtárat és bibliográfiát is tartalmaz.

A mű tisztelgés az elődök munkája előtt, akik a „szombathelyi modellt” megálmodták és megteremtették.

A könyvet elsősorban az intézmény volt hallgatóinak, a kulturális élet különböző területein munkálkodóknak és a kultúra pártolóinak ajánljuk.

Megrendelhető az alábbi címen és módon:

Levélben: Dr. Kiss Gyula Kulturális Egyesület

9700 Szombathely, Ady tér 5.

E-mailben: nydregio@mmikl.hu

Megvásárolható: MMIKL könyvtárában.

Kraiciné Szokoly Mária

Ismertető az „Elbeszélések a magyar felnőttoktatás fél évszázadáról c. kötetről

Szerkesztő: Magyar Edit és Maróti Andor Lektor: Kraiciné Szokoly Mária és Trencsényi László. ELTE Eötvös Kiadó. Budapest 2008.

A rendszerváltás követő tizenkilencedik év tájékán számos tudományág művelői körében felmerülni látszik az igény, hogy tekintsünk vissza a rendszerváltás megelőző ellentmondásos időszakra, vegyük számba azokat a trendeket, tudományos eredményeket, politikai döntéseket követő kisebb és nagyobb jelentőségű változásokat, amelyek megelőzték, megalapozták a rendszerváltást követő megújulást az adott területen. Különösen fontos a visszatekintés a felnőttképzés területén, hiszen az új évezred Európája a tudásalapú társadalom jegyében definiálja önmagát,

amelynek első számú feltétele az egész életen át tartó tanulás kiterjesztése a kontinensen.

Magyarországon azért is fontos visszatekinteni az ezerkilencszázas évek második felének felnőttképzési történéseire, mert köztudott, hogy a közművelődési intézmények, a művelődési házak, az általános művelődési központok, a különböző típusú felnőttképzést folytató intézmények voltak a melegágyai a rendszerváltás megalapozó civil szervezetek létrejöttének.

Nem véletlen, hogy 2006 derekán a Magyar Pedagógiai Társaság kezdeményezte, hogy a Felnőttnevelési Szakosztály időskorú tagjai írják le emlékeiket a felnőttoktatás és népművelés régebbi tapasztalatairól. A kezdeményezők és a szerzők meg vannak győződve arról, hogy ez a visszatekintés szubjektív jellege ellenére sem felesleges, hiszen a fiatalok ma már jóformán semmit sem tudnak ennek a korszaknak a felnőttoktatási gyakorlatáról. A szerkesztők tudatosan törekedtek arra, hogy a megszólaltatott személyiségek, akik mindmáig a felnőttképzés magyar műhelyeinek neves személyiségei, ne tanulmányokban adjanak számot ezekről az évtizedekről, hanem oral history jelleggel idézzék fel az elmúlt évtizedek történéseit, azt, hogy ők hogyan látták, miként élték meg a ma már történelemnek számító eseményeket. Milyen problémákkal kellett megküzdenünk, és milyen gondolkodásmód határozta meg azoknak az éveknek a felnőttoktatását. A szerzők, változatos műfajú írásaikban, fontos adalékokkal egészítették ki hol lelkesítő, hol elkeserítő, vagy elgondolkodtató emlékeiket egy ellentmondásos korszakról, a második világháború utáni időszakról a rendszerváltás és az azt követő évekig.

Az elkészült kötet írásai változatos képet mutatnak, a közreadott memoár gyűjtemény azonban nem fogja át az egész korszakot. Néhány terület talán kimaradt, mert a szerkesztők nem találtak vállalkozót az írásos emlékezésre. Mégis úgy gondoljuk, hogy a kötet jelentős forrást jelent mindazoknak a kutatóknak, egyetemi hallgatóknak és a felnőttképzési szakembereknek, akik vissza kívánnak nyúlni a mai magyar felnőttképzés előzményeihez.

Az emlékezések sorrendjét tematikus csoportosítás határozza meg. Előbb az iskolák esti és levelező tagozatairól, majd az iskolán kívüli népművelésről szóló beszámolók következnek, majd a vezetőképzésre utalók és a felsőoktatási intézményekben kialakult népművelő-képzést ismertető, végül a külföldi kapcsolatok tanulságait adó írások. Tény,

hogy ez az elhatárolás nem pontos, azonban a személyes emlékek áttörnek az ágazatok határait, mert az emlékezők egyszerre több területen is dolgoztak.

A kötet megjelenésének az adott különös aktualitást, hogy a kötet tervezett megjelenésének évében, 2008-ban végez az első andragógia szakos évfolyam a felsőoktatásban, így a kötetet egyfajta, jelképes stafétát adásnak is tekintik a szerkesztő szerzők, ezért nem véletlen, hogy a kötet az ELTE Eötvös Kiadónál jelent meg.

Az oral history módszerű kötet szemelvényei, amelyek a kultúráközvetítés világában dolgozók megélt, hol reményteli, hol reményvesztett életérzésének lenyomatait hordozzák. Élvezetes olvasmány lehet a korszakot ifjú, vagy felnőtt fejjel megélt Olvasó számára és bizonyára tanulságos mindazoknak, akik az ötven év történéseit csak leírásokból, elbeszélésekből ismerik.

A kötet tartalma:

Magyar Edit: Fél évszázad a magyar felnőttoktatás történetéből

Ósz Ferenc: Pedagógus az építőiparban

Zsarnai Szilárd: A magyar vezetőképzés „belülről” nézve a 70-es, 80-as években, avagy adalékok a vezetőképzés elmúlt világához.

Rudolf Ottó: 20 év a felnőttoktatás első vonalában

Csoma Gyula: Egy megíratlan emlékirat töredékei

Nagy Andor József: Andragógiával egy életen át

Sándor György: Egy közművelő számvetése

Franz Vilmos: Egy a sok közül. Andragógussá érlelő iskoláim

Harangi László: Felnőttnevelési Módszertani Központ (Népművelési Minisztériumban 1953–1956.)

Kálmán Ferenc: Az életen át tartó tanulás lehetőségei 1962–2000 között egy alföldi faluban

Ligetiné Verebélyi Anna: Felsőszintű oktatási vezetőképzések (1976–1981)

Horváth Margit: Az andragógusképzés előzményei a Szombathelyi Berzsényi Dániel Főiskolán

Illés Lajosné: Az európai integráció oktatási perspektívái

Trencsényi Imre: Útkeresések

Szeitz János: Osztrák-magyar együttműködés a rendszerváltást megelőző és követő években

Koltai Dénes: A felnőttképzés és emberierőforrás-szemlélet a változások után

Zachár László: Az idő megszépíti a felnőttképzést (is)?!

Maróti Andor: Emlékeim a felnőttek tanításáról

Kraiciné Szokoly Mária: Interjú Ádám György akadémikussal

Hargitai Mária

Új Szín-ben

Volt egy lapunk. 12 évfolyamon keresztül olvastuk és olvastattuk újságunkat. Inkább egy nagyalakú füzethez hasonlított, amibe aztán belekerültek valahogy (erről a szerkesztők bővebben tudnának mesélni) a mindenki által leírtak. Egyszerű volt, fehér alapon szürke betűkkel ráírva a cím borítójára: Szín. A szándék éppen ez lehetett, hogy az igazi szín az írások által kerüljön bele, azok is persze szigorúan szürke betűkkel. Aztán egyszer csak rákerült a borítóra, hogy közösségi művelődés, s megszületett a közösségnek azon igénye is, hogy valamit változtassunk lapunkon. Tegyük a lapot könnyebben kezelhetővé, tehát legyen kisebb. A formailag kisebb folyóiratot tipográfia szempontból és tartalmilag szeretnénk volna „nagyobbá” tenni. Változzon tehát tartalmában is, de csak annyiban, hogy az eddig megismert rovatok megmaradjanak, de ezeket semmi esetre se szűkítsük, hanem inkább próbáljuk kibővíteni. Legyen persze még színesebb, – kívülről legyen színes a ruhája –, s belülről még érdekesebb a szakma számára. Találják meg benne, ami eddig is jó volt, de kerüljenek bele új fejezetek is, ami megkönnyíti a világban a tájékozódást, a közművelődési szakmában az igényesebb eligazodást.

A második szám szerkesztői előszavában olvasom a haikukról szóló idézetet. „A költő nem erőszakoskodik. A költő udvariasan csak ürügyet ad egy megindulásra.”

A 13. évfolyammal megindult az Intézet szakmai folyóirata, az újjávarázsolt Szín.

Ahogy kinyitjuk a lapot, mindjárt egy kis szürke foltot lelünk az első oldalon fenn, amelyben mindig egy aktuális idézetet találunk, amely valami módon biztos kapcsolódik a tartalomhoz. Érdeemes elolvasni őket, mert ezek a gondolatok mindig egy kis megállásra készítetnek bennünket, ami igazán jól esik ebben a rohanó, kicsit zavaros világunkban.

Koltai Dénes: A felnőttképzés és emberierőforrás-szemlélet a változások után

Zachár László: Az idő megszépíti a felnőttképzést (is)?!

Maróti Andor: Emlékeim a felnőttek tanításáról

Kraiciné Szokoly Mária: Interjú Ádám György akadémikussal

Hargitai Mária

Új Szín-ben

Volt egy lapunk. 12 évfolyamon keresztül olvastuk és olvastattuk újságunkat. Inkább egy nagyalakú füzethez hasonlított, amibe aztán belekerültek valahogy (erről a szerkesztők bővebben tudnának mesélni) a mindenki által leírtak. Egyszerű volt, fehér alapon szürke betűkkel ráírva a cím borítójára: Szín. A szándék éppen ez lehetett, hogy az igazi szín az írások által kerüljön bele, azok is persze szigorúan szürke betűkkel. Aztán egyszer csak rákerült a borítóra, hogy közösségi művelődés, s megszületett a közösségnek azon igénye is, hogy valamit változtassunk lapunkon. Tegyük a lapot könnyebben kezelhetővé, tehát legyen kisebb. A formailag kisebb folyóiratot tipográfia szempontból és tartalmilag szerrettük volna „nagyobbá” tenni. Változzon tehát tartalmában is, de csak annyiban, hogy az eddig megismert rovatok megmaradjanak, de ezeket semmi esetre se szűkítsük, hanem inkább próbáljuk kibővíteni. Legyen persze még színesebb, – kívülről legyen színes a ruhája –, s belülről még érdekesebb a szakma számára. Találják meg benne, ami eddig is jó volt, de kerüljenek bele új fejezetek is, ami megkönnyíti a világban a tájékozódást, a közművelődési szakmában az igényesebb eligazodást.

A második szám szerkesztői előszavában olvasom a haikukról szóló idézetet. „A költő nem erőszakoskodik. A költő udvariasan csak ürügyet ad egy megindulásra.”

A 13. évfolyammal megindult az Intézet szakmai folyóirata, az újjávarázsolt Szín.

Ahogy kinyitjuk a lapot, mindjárt egy kis szürke foltot lelünk az első oldalon fenn, amelyben mindig egy aktuális idézetet találunk, amely valami módon biztos kapcsolódik a tartalomhoz. Érdeemes elolvasni őket, mert ezek a gondolatok mindig egy kis megállásra készítetnek bennünket, ami igazán jól esik ebben a rohanó, kicsit zavaros világunkban.

Ugyanígy állandó rovat a főszerkesztői előszó, amely természetesen szubjektív, de ez is az előbbihez hasonlóan mindig elgondolkodtató. Miért ezt választotta a főszerkesztő, miben kapcsolható a számhoz, kapcsolható-e egyáltalán? Vagy lehet, hogy ez a kapcsolat nem is fontos? Legyen szó metazenéről, egy már idézett haikuról vagy Epiktétos kézikönyvecskéjéről, mely szerint *„Bizonyos dolgok hatalmunkban vannak, más dolgok nincsenek. Tőlünk függ a véleményünk, az ösztönös vágyunk, a törekvésünk és ellenszenvünk, egyszóval mindaz, amit egyedül alkotunk meg. Nem tőlünk függ a testünk, a vagyonunk, a hírnevünk és tisztségünk, tehát mindaz, amit nem egyedül hozunk létre.*

Azok a dolgok, amelyek hatalmunkban vannak, természetüknél fogva szabadok, semmi sem akadályozza, semmi sem köti őket. Azoknak a dolgoknak azonban, amelyek nincsenek a hatalmunkban, nincs erejük önmagukban, másoktól függenek, egy kívülálló megakadályozhatja vagy el-sajátíthatja őket.” Miért esik a választás Weöres Sándor képzeletről szóló értelmező írására? Talán azért, mert „...a képzelet a lét törvénye szerint működik, és amit megteremt, műalkotást, tettet, gondolatot, valódi és igaz.”

Érdeemes elolvasnunk az editorial-t az egyes számokban.

A tematikára utalva az ez évben megjelent minden szám egy alcímet is visel: Művelődők – közművelődés (13/1), e-Kultúra 2008 konferencia (13/2.), Közkincs kerekasztalok (13/3.) , Alkotó közösségek, művészetek (13/4.), Európai Unió és hagyományörzés (13/5.) és Confintea VI. (13/6.) A szerkesztők megpróbálják a téma köré csoportosítani az anyagot.

A fejezetcímek is – pl. Tanulmány, Kutatás, Arcképek, Disputa, Ifjúság, Kitekintés, Olvasva – újraolvasva – mindig a tartalomhoz alkalmazkodnak.

Az első fejezetek – Tanulmányok, Kutatás, Disputa –nagyobb lélegzetű írások, kapcsolódva a szám tematikájához, vagy a szakmát foglalkoztató aktuális kérdésekhez. A szerzők az Intézet munkatársai vagy a szakmában számon tartott szakemberek

A cél mindazok megszólaltatása, akiknek van mondanivalójuk az adott témában. Történhet egyéni jelentkezés vagy esetleg felkérés alapján. A teljesség igénye nélkül, néhány szerző: Polyák Albert, Török József, Hefner Erika, Lukovics András, Beke Pál, Lipp Márta, dr. Szarvák Tibor, Koszecz Sándor, Mók Ildikó, Szarvas Tímea, Dóri Éva, Győri

Lajos, Hunyadi Zsuzsa, M. Tóth Antal, Kraiciné dr. Szokoly Mária, Juhász Erika, Vercseg Ilona, Pordány Sarolta.

Az Arcképek igen érdekes fejezete a Szín-nek. Megismerkedhetünk kortársainkkal, pl. Ágh Istvánnal, Lipp Mártával, Újfalussy Gáborral, Csapó Endrével, Földiák Andrással, Debreczeni Tiborral. Valamely esemény kapcsán nyilatkoznak pályájukról, terveikről. Másik részében a „régiekről” kaphatunk információt egyes aktuális eseményekhez kapcsolódva. Így Eötvös Kollégista tudós tanárokról: Sinkovics Istvánról és Szabó Miklósról; Koós Károlyról, Dsida Jenőről, László Gyuláról az erdélyi arcok sorozatban, Horváth István plébános, helytörténészről, Zámbó Istvánról, Ligeti Ernő utolsó pályaszakaszáról, Nemes Nagy Ágnes örökségéről, s Janus Pannonius pécsi újratemetése kapcsán rendezett konferenciáról, s életútjáról. S itt olvashatjuk a közülünk éppen eltávoztak méltatásait is.

Tartalmaz a folyóirat könyvismertetéseket is – Olvasva – újraolvasva – , melyek nem egyszerű recenziók, hanem inkább esszék, tudományos észrevételek, tanulmányok, kapcsolódóan akár részletek is lehetnek egy-egy műből, mely valamiért fontosnak ítéltetik. Szerencsére a paletta színes, számtalan alkotás születik meg leírva, kimondva, művészetileg ábrázolva így nem nehéz a választás. Ebben a rovatban mindig bőségesen találunk szemezgetni valót, legyen az például a Zempléni Múzsák folyóirat első harminc számának ismertetése Bolvári-Takács Gábor tollából vagy Kamarás István irodalomszociológiai életműve Huszár Ágnestől.

Az utolsó oldalakat az Eseménytár foglalja el. Itt találhatunk előrejelzés egy-egy megrendezésre kerülő eseményről. Olvashatunk Intézetünk rendezvénytervéről, pályázati felhívásokról, fesztiválokról – színhátszó, versmondó stb. – kiállításokról és megnyitókról a nem professzionális galériák és múzeumok gyakorlatának tükrében, konferenciákról, nyári egyetemek rendezvényeiről – Szeged, Kunbáony stb. – a fotóművészet ünnepeiről, felhívásairól és egy kis honlapozót is leltünk benne az e-Kultúra konferencia körüli időszakból. Az Eseménynaptár célja természetesen a naprakész tájékoztatás, a figyelemfelhívás, s az, hogy megmutathassa, mennyire sokoldalú, érdekes szakma a miénk. Mennyi minden befér a közművelődés, a közösségi művelődés fogalmába, mint az oktatás, a nevelés, az élethosszig tartó tanulás, a szabadidő eltöltése, a művészetek, a befogadás és alkotás, a kreativitás, az információ gyűjtése,

továbbítása – hisz ezekről mind találunk fontos információkat eseménytárunkban is.

A Magyar Művelődési Intézet és Képzőművészeti Lektorátus 2008-ban nagy fába vágta fejszójét. A hatodik Nemzetközi Felnőttoktatási Konferencia (CONFINTEA VI.).

Pán-Európai Előkészítő Konferenciája elnevezéssel került megrendezésre Magyarországon, Budapesten. A rendezés jogát Intézetünk nyerte el. E nagyszabású rendezvényhez kapcsolódva került kiadásra a Szín 13/6. száma, amely a Confintea VI. alcímet viselte. A folyóirat angol nyelvű száma ez alkalommal a kapcsolódó tanulmányokat jelentette meg. A szerzők: Kraiciné Szokoly Mária, Juhász Erika, Lada László, Csoma Gyula, Németh Balázs, Vercseg Ilona, Piróth Eszter, Pordány Sarolta és Kálmán Anikó. Mindannyian a hazai felnőttoktatás jeles képviselői. Heribert Hinzen tollából kitekintést nyerhetünk arról, hogy az említett konferencia a felnőttoktatást az *Oktatást mindenkinek* (Education for All, EFA) és a *Millenniumi fejlesztési célok* (Millennium Development Goals, MGD) elnevezésű politikai világprogramok nélkülözhetetlen elemeként ismeri el. A Művelődés hete – a tanulás ünnepe elnevezésű, a konferenciához kapcsolódó egyhetes rendezvényről Tóth Zsóka összeállításában olvashatunk a lapban. Ehhez kapcsolódott két meghirdetett pályázatunk: a „Legkedvesebb tanítványom” és a „Felnőttnek is nehéz az iskola-táska?” elnevezésű.

A Confintea VI. rendezvényeihez kapcsolható 13/6. szám magyar nyelven is kiadásra került, így tehát ehhez a számhoz fizikailag is két lap tartozik.

Azt gondolom, hogy az évben megjelent szakmai folyóiratunkban mindenki találhat hasznos olvasnivalót, érdemes kézbe venni egy-egy számot s lapozgatni a közművelődés szakmai lapját, színesben is.

A borítóról: a szerkesztők szándéka szerint minden évben más pasz-tellszínű ruhába öltözne lapunk, s az egy éven belüli számokat is az árnyalatok különböztetnék meg egymástól. Azon felül, hogy – mint már látjuk egy év elteltével – ezek valóban kedves, meleg színek, mekkora örömet szereznek a könyvtárosoknak, akik a polcon való elhelyezésnél pontosan fogják tudni sok év múlva is, hogy igen, a 2008-as az a „sárgás év” volt, amikor már sokadszorra kell leemelni a helyéről, mert a ruha által fedett tartalom miatt már megint keresi a kedves olvasó.

A Szín c. folyóirat előfizethető a Magyar Művelődési Intézet és Képzőművészeti Lektorátus szerkesztőségében.

Címe: 1001 Budapest, Corvin tér 8. Titkára: Kalmár Judit.

Tel.: 225-6016, e-mail: kalmarj@mmi.hu.

Az egyes számok – a készlet erejéig visszamenőleg is – megvásárolhatóak a Kiadvány-értékesítésben.

Ára: 400 Ft.

Naptár 2009

Január

- Jan. 10–11. III. Országos Társastáncverseny
Művészeti Iskolák Tanulmányi versenye, Kalocsa
- Jan. 17. Kortárs versmondó verseny Széki Patka László emlékére,
Veszprém
- Jan. 17. „A költő hazatér” Vers- és prózamondó verseny
Nagy Gáspár tiszteletére, Bébaltavár-Nagytilaj
- Jan. 21–23. Magyar Énekmondók XI. Találkozója, Szombathely
- Jan. 22. A Magyar Kultúra Napja

Február

- Febr. 5. Közösségi művészetek a XXI. században – konferencia,
Budapest
- Febr. 7. Reneszánsz kavalkád, Budapest
- Febr. 13. „Eszmevándorlás”
Hagyomány és közművelődés – konferencia, Budapest
- Febr. 26–márc.1. Utazás a világ körül 2009. Fotókiállítás, Budapest –
Hungexpo
- Febr. 6–7. Kaposvári Farsang – Dorottya Napok, Kaposvár
- Febr. 20–21. Kihívások, kérdések és feladatok a magyar
Felnőttképzésben – CONFINTEA VI., Pécs
- Febr. 22. Országos Ifjúsági Táncművészeti Fesztivál, Gödöllő

Március

- Márc. 2. Történelmi Társastáncosok Találkozója, Budapest
Márc. 19–22. 46. Kisfaludy Napok Megyei Középiskolai Művészeti Fesztivál, Győr
Márc. 21. XVIII. Országos Felnőtt Táncművészeti Fesztivál, Gödöllő
Márc. 26. e-Kultúra Konferencia, Budapest
Márc. 29. A tánc világnapja

Április

- Ápr. 2–6. Nemzetközi Karnagy Műhely, Pécs
Ápr. 8. Nemzetközi Roma Nap
Ápr. 9–11. „József Attila” IX. Országos vers, – énekelt vers és prózamondó verseny, Tatabánya
Ápr. 17. „Ratkó József” vers,- énekelt vers és prózamondó verseny, Nagykálló
Ápr. 17–19. SCHERZO – Zenés színpadok Fesztiválja, Pápa
Ápr. 18. XVIII. Országos Junior Táncművészeti Fesztivál, Szolnok
Ápr. 18–19. Nagy László Versmondó Találkozó, Ajka
Ápr. 25–26. Országos Nemzetiségi Fesztivál, Ráckeve

Május

- Máj. 8–25. Amator Artium – Esszencia Kiállítás, Budapest
Máj. 23. XVIII. Országos Gyermek Táncművészeti Fesztivál, Gödöllő

Június

- Jún. 5–7. „Weöres Sándor” XVIII. Országos gyermekszínházi találkozók, Debrecen
Jún. 5–7. XVI. Országos Gyermekbábos Találkozó, Eger
Jún. 6–7. Savaria Nemzetközi Táncverseny, Szombathely
Jún. 6–7. Latinovits Zoltán Országos vers- és prózamondó verseny, Balatonszemes
Jún. 12–14. 19. Pápai Nemzetközi Játékfesztivál, Pápa

- Jún. 18–19. III. Európai Kortárs és Improvizációs Zenei Fesztivál, Pécs
- Jún. 19–21. IX. Budakalászi Találkozó
Kárpát-medencei Kisebbségi Magyar Közművelődési
Civil Szervezetek Fóruma, Budakalász
- Jún. 19–20. VIII. Leghosszabb Nap, Nemzetközi Zenei Fesztivál,
Székesfehérvár
- Jún. 29–júl. 3. XXXVII. Honismereti Akadémia, Szarvas

Július

- Júl. 4–11. Fotóművészeti Nyári Egyetem, Bonyhád
- Júl. 10–12. Szárnyas Sárkány Hete – Nemzetközi Utcaszínház és
Bábfesztivál, Nyíregyháza
- Júl. 14–19. Dunatáji Folklorfesztivál
- Júl. 17–18–19. Művészetek vására, Budapest
- Júl. 23. Országjáró Dalosok Találkozója, Szombathely
„Tolna Megyei Falvak Napja”
- Júl. 22–25. VI. Nyári Egyetem – a közösségi részvétel fejlesztéséről,
Kunbábony
- Júl. 29. aug. 2. XIV. Nógrádi Nemzetközi Folklor Fesztivál
a határvidéken
- Júl. 31- aug. 3. VIVACE Nemzetközi Kórusfesztivál, Veszprém

Augusztus

- Aug. 25–30. 16. Országos Diákművészeti és Összművészeti Fesztivál,
Budapest
- Aug. 29. Magyar Fotográfia Napja
- Aug. 29–30. XIII. Egri Népzenei Gála, Eger

Szeptember

- Szept. 12. XIV. Peron Music Tehetségkutató Fesztivál, Tatabánya
- Szept. 18–okt. 1.
IX. Nemzetközi Magyar Fotóművészeti Kiállítás,
Budapest
- Szept. 19–20. Kulturális Örökség Napjai – Kultúrházak éjjel-nappal
országszerte

- Szept. 21–27. Állampolgári Részvétel Hete országszerte
Szept. 24-25. Telematikai Konferencia, Miskolc
Szept. 26-27. „Szeptember végén” Petőfi Sándor vers-, énekelt vers és prózamondó verseny, Kiskőrös
Szept. 29–30. „Többsincs”
Kárpát-medencei mesemondó verseny Benedek Elek tiszteletére – gála, Kisbácson-Sepsiszentgyörgy

Október

- Okt. 1. Zenei Világnap
Okt. 9–16. A művelődés hete – a tanulás ünnepe – országszerte
Okt. 3–16. Országos Diák Fotókiállítás, Budapest

November

- Nov. 3. A tudomány világnapja
Nov. 7. XII. Kormos István Regionális és Nemzetközi Vers- és Prózamondó Verseny, Mecsér
Nov. 7. Regösök Húrján – Dunántúli regionális vers- és prózamondó verseny, Budapest
Nov. 13–14. Radnóti Miklós Országos vers- és prózamondó verseny, Győr
Nov. 20–22. XIII. Országos Falusi Színhátszó Találkozó, Adács
Nov. 26–29. Kodály Zoltán V. Magyar Kórusverseny, Budapest

December

- Dec. 13. Nemzetiségi Gála, Budapest
Dec. 18–20. Nemzetközi Betlehemes Találkozó, Debrecen
Dec. 18. Kisebbségek Napja